Arguments for the death penalty

Incapacitation of the criminal.

Capital punishment permanently removes the worst criminals from society and should prove much safer for the rest of us than long term or permanent incarceration. It is self evident that dead criminals cannot commit any further crimes, either within prison or after escaping or being released from it.

Cost

Money is not an inexhaustible commodity and the government may very well better spend our (limited) resources on the old, the young and the sick etc., rather than on the long term imprisonment of murderers, rapists, etc.

Anti-capital punishment campaigners in the U.S. cite the higher cost of executing someone over life in prison, but this, whilst true for America, has to do with the endless appeals and delays in carrying out death sentences that are allowed under the U.S. legal system where the average time spent on death row is over 12 years. In Britain in the 20th century, the average time in the condemned cell was from 3 to 8 weeks and only one appeal was permitted.

Retribution

Execution is a very real punishment rather than some form of "rehabilitative" treatment, the criminal is made to suffer in proportion to the offence. Although whether there is a place in a modern society for the old fashioned principal of "lex talens" (an eye for an eye), is a matter of personal opinion. Retribution is seen by many as an acceptable reason for the death penalty according to my survey results.

Deterrence

Does the death penalty deter? It is hard to prove one way or the other because in most retentionist countries the number of people actually executed per year (as compared to those sentenced to death) is usually a very small proportion. It would, however, seem that in those countries (e.g. Singapore) which almost always carry out death sentences, there is far less serious crime. This tends to indicate that the death penalty is a deterrent, but only where execution is a virtual certainty. The death penalty is much more likely to be a deterrent where the crime requires planning and the potential criminal has time to think about the possible consequences. Where the crime is committed in the heat of the moment there is no likelihood that any punishment will act as a deterrent. There is a strong argument here for making murder committed in these circumstances not punishable by death or for having degrees of murder as in the USA.

Arguments against the death penalty

There are a number of incontrovertible arguments against the death penalty.

The most important one is the virtual certainty that genuinely innocent people will be executed and that there is no possible way of compensating them for this miscarriage of justice. There is also another significant but much less realised danger here. The person convicted of the murder may have actually killed the victim and may even admit having done so but does not agree that the killing was murder. Often the only people who know what really happened are the accused and the deceased. It then comes down to the skill of the

prosecution and defence lawyers as to whether there will be a conviction for murder or for manslaughter. It is thus highly probable that people are convicted of murder when they should really have only been convicted of manslaughter.

A second reason, that is often overlooked, is the hell the innocent family and friends of criminals must also go through in the time leading up to and during the execution and which will often cause them serious trauma for years afterwards. It is often very difficult for people to come to terms with the fact that their loved one could be guilty of a serious crime and no doubt even more difficult to come to terms with their death in this form. However strongly you may support capital punishment, two wrongs do not make one right. One cannot and should not deny the suffering of the victim's family in a murder case but the suffering of the murderer's family is surely valid too.

There must always be the concern that the state can administer the death penalty justly, most countries have a very poor record on this. In America, a prisoner can be on death row for many years (on average 11 years {2004 figure}) awaiting the outcome of numerous appeals and their chances of escaping execution are better if they are wealthy and/or white rather than poor and/or black irrespective of the actual crimes they have committed which may have been largely forgotten by the time the final decision is taken. Although racism is claimed in the administration of the death penalty in America, statistics show that white prisoners are more liable to be sentenced to death on conviction for first degree murder and are also less likely to have their sentences commuted than black defendants.

It must be remembered that criminals are real people too who have life and with it the capacity to feel pain, fear and the loss of their loved ones, and all the other emotions that the rest of us are capable of feeling. It is easier to put this thought on one side when discussing the most awful multiple murderers but less so when discussing, say, an 18 year old girl convicted of drug trafficking. (Singapore hanged two girls for this crime in 1995 who were both only 18 at the time of their offences and China shot an 18 year old girl for the same offence in 1998.)

There is no such thing as a humane method of putting a person to death irrespective of what the state may claim (see later). Every form of execution causes the prisoner suffering, some methods perhaps cause less than others, but be in no doubt that being executed is a terrifying and gruesome ordeal for the criminal. What is also often overlooked is the mental suffering that the criminal suffers in the time leading up to the execution. How would you feel knowing that you were going to die tomorrow morning at 8.00 a.m.?

There may be a brutalising effect upon society by carrying out executions - this was apparent in this country during the 17th and 18th centuries when people turned out to enjoy the spectacle of public hanging. They still do today in those countries where executions are carried out in public. It is hard to prove this one way or the other - people stop and look at car crashes but it doesn't make them go and have an accident to see what it is like. It would seem that there is a natural voyeurism in most people.

The death penalty is the bluntest of "blunt instruments," it removes the individual's humanity and with it any chance of rehabilitation and their giving something back to

society. In the case of the worst criminals, this may be acceptable but is more questionable in the case of less awful crimes.

Zdroj: http://www.capitalpunishmentuk.org/thoughts.html - vybrané odstavce

Trest smrti - argumenty pro a proti

Argumenty pro:

a) zbavení právní způsobilosti delikventa

Trest smrti trvale odstraní nejhorší zločince ze společnosti. Mělo by to být daleko bezpečnější pro ostatní společnost než dlouhodobé věznění. Je zřejmé, že mrtví zločinci nemohou spáchat žádné další zločiny ani ve vězení, nemohou utéci, ani nemohou být propuštěni.

b) náklady

Peníze nejsou nevyčerpatelným zbožím a vláda je může daleko lépe utratit pro potřebné účely než za dlouhodobé věznění delikventů. Aktivisté proti trestu smrti se odvolávají na vyšší náklady spojené s exekucí než s pobytem zločinců ve vězení. Tento fakt platí především pro Ameriku, kde vzhledem k protahování soudního jednání neustálým odvoláváním se proti rozsudku delikventi čekají v cele smrti průměrně dvanáct let. V Británii ve 20. století je průměrná doba strávená v cele smrti tři až osm týdnů.

c) odplata

Poprava je skutečný trest ve srovnání s nějakou formou "nápravné léčby", delikvent by měl trpět souměřitelně se svým činem. Je otázkou, je-li v moderní společnosti stále místo pro staromódní zásadu "oko za oko", je to věc osobního názoru. Mnozí vidí odplatu jako přijatelný důvod pro trest smrti, což potvrzují i výsledky výzkumu veřejného mínění (v USA).

d) odstrašující význam

Jestli je trest smrti zastrašující nebo ne, je těžko dokázat, protože počet lidí ročně popravených (ve státech, kde je trest smrti povolen) je nízký, ve srovnání s počtem k smrti odsouzených. Zdálo by se, že v zemích, kde se trest smrti téměř vždycky provádí (př. Singapúr) je daleko méně vážného zločinu. Z toho vyplývá, že trest smrti je zastrašující, ale pouze tam, kde je exekuce jistá. Trest smrti je pravděpodobně mnohem víc odstrašující v případech, kdy je zločin plánovaný dlouho dopředu a potencionální zločinec má čas si případné následky promyslet. Když je zločin spáchán "z vášně", tak není příliš velká pravděpodobnost, že trest bude působit jako zastrašující. Toto je silný důvod, proč zločiny spáchané za těchto okolností (zločin z vášně) by se neměly trestat smrtí.

Argumenty proti:

Proti trestu smrti je řada nevyvratitelných důvodů.

Nejdůležitější je faktická jistota, že budou popraveni i nevinní lidé a že už není možnost nápravy justičního omylu. Je zde ještě jedno významné nebezpečí: osoba obžalovaná z vraždy možná oběť zabila a možná připouští, že to udělala, ale nesouhlasí s tím, že to byla vražda. Často jediní lidé, kteří vědí, co se doopravdy stalo, jsou obžalovaný a mrtvý. Potom záleží na dovednosti patologa a na obhajobě, jestli bude obžalovaný odsouzený za zabití nebo za vraždu. Je vysoce pravděpodobné, že lidé jsou obžalováni z vraždy, ale ve skutečnosti by měli být obžalováni ze zabití.

Dalším, často přehlíženým faktem je peklo, kterým si, během procesu a popravy prochází rodina a přátelé odsouzeného, což jim často způsobuje i dlouhodobé trauma. Často je velice nesnadné smířit se se skutečností, že milovaný člověk může být vinen těžkým zločinem a bezpochyby je ještě náročnější vyrovnat se s tímto způsobem jeho smrti. Ať už jste jakkoliv důrazně pro trest smrti, dvě zla nevytvoří jedno dobro. Člověk nemůže a neměl by popírat utrpení rodiny oběti, ale utrpení rodiny vraha má také svoji váhu.

Musíme mít na paměti, že odsouzení jsou také lidé, kteří mají své životy, jsou schopni cítit bolest, strach, ztrátu svých milovaných a další emoce, jako my. Toto bereme v potaz méně, když se jedná o vícenásobnou vraždu, ale více, když se jedná o popravu dvou osmnáctiletých dívek, které pašovaly drogy (stalo se v Číně a v Singapúru).

Neexistuje humánní způsob jak odsoudit člověka k smrti. Každá forma exekuce je pro vězně utrpením, některé způsoby možná méně než jiné, ale není pochyby o tom, že poprava je pro odsouzeného hrozný zážitek. Často se nedbá na duševní utrpení odsouzeného v době před popravou. Jak byste se cítili, kdybyste věděli, že zítra v osm ráno zemřete?

Brutální účinek to může mít také na společnost – bylo to zjevné v 17. a 18. století, kdy lidé s potěšením sledovali veřejné popravy. To stále ještě platí pro některé země, kde jsou popravy veřejně přístupné. I dnes se lidé často zastavují, když se stane automobilová nehoda a dívají se. Skoro jako by bylo ve většině lidí skryto voajérství.

Trest smrti je nepříkřejší ze všech způsobů trestu, odstraňuje lidskou individualitu a znemožňuje nápravu a možnost společnosti něco vrátit. V případě nejhorších zločinců může být přijatelný, u méně závažných zločinů je to otázka.